

UITSPRAAK 18 – 298

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

[naam] te Leiden, appellante,

tegen

de Examencommissie van de Faculteit Geneeskunde, verweerder.

1 – Procesverloop

Op 14 november 2018 heeft appellante aan verweerder verzocht om de eindtoets voor het vak “Mechanism of Disease 1” (hierna te noemen “het tentamen”) opnieuw te beoordelen.

Bij besluit van 20 november 2018 heeft verweerder het verzoek afgewezen.

Bij brief van 29 december 2018 heeft appellante tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft onderzocht of een minnelijke schikking mogelijk was.

Op 4 februari 2019 heeft een gesprek tussen partijen plaatsgevonden. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 20 februari 2019 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 27 februari 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is ter zitting verschenen. Namens verweerder zijn verschenen [namen].

**Uitspraak
18-298**

Blad 2/5

2 – Feiten en omstandigheden

Appellante volgt de bacheloropleiding Geneeskunde.

Op 20 november 2018 heeft zij tentamen gedaan voor het vak “Mechanism of Disease 1”. Het betreft een extended matching-toets, waarbij per vraag meerdere antwoorden gegeven kunnen worden. Appellante heeft een zogenaamde schrapkaart ingevuld en ondertekend ingeleverd. Op bladzijde 2 heeft zij bij vraag 15 geen antwoorden aangekruist, bij vraag 16 heeft zij wel antwoorden aangekruist. De toets bestond uit 15 vragen. Vraag 16 bestond niet.

Appellante heeft voor het tentamen 64 punten gehaald: dit komt overeen met het cijfer 5,4. De slaaggrens voor het tentamen lag op 65,39 punten.

3 – Het bestreden besluit

Bij besluit van 20 december 2018 heeft verweerder het verzoek van appellante om herbeoordeling van het tentamen afgewezen. Verweerder verwijst daarvoor naar het beleid “schrappkaart is schrapkaart”. Dit betekent dat de student zelf verantwoordelijk is voor het correct invullen van de schrapkaart. Wat de student inlevert, is het officiële resultaat van de toets. Daaraan wordt niets meer veranderd, hoe duidelijk de vergissing ook mag zijn.

Volgens artikel 4.7.14 van de Regels en Richtlijnen mag de schrapkaart onder geen enkele omstandigheid veranderd worden. Het veranderen van de schrapkaart na inlevering valt onder fraude.

4 – De gronden van het beroep

Appellante heeft hiertegen aangevoerd dat er sprake is van een kennelijke verschrijving bij het invullen van de schrapkaart. Tijdens het maken van het tentamen had zij bij het invullen van de antwoorden vraag 15 overgeslagen. De antwoorden die appellante bij vraag 15 had willen aankruisen, heeft zij bij vraag 16 aangekruist. Die antwoorden waren allemaal juist. Door deze verschrijving heeft zij twee punten misgelopen. Als de vraag 16 aangekruiste antwoorden goed waren gerekend als antwoorden gegeven op vraag 15, dan zou appellante 66 punten hebben gehaald en daarmee het tentamen hebben behaald.

Appellante vindt het bestreden besluit daarom onredelijk. Het gaat immers om een gemaakte evidente vergissing. In het tentamen bestaat namelijk geen vraag 16. Appellante heeft dus geen voordeel gehad bij het invullen van de antwoorden bij vraag 16. Daarbij komt dat zij dit tentamen al een paar keer heeft gedaan, maar

Uitspraak
18-298
Blad 3/5

telkens niet gehaald. Dit veroorzaakt bij haar stress en zij heeft last van faalangst. Ook loopt appellante hierdoor studievertraging op.

5 – De overwegingen

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het tentamen bestond uit extended matching-vragen, waarbij gebruik werd gemaakt van multiple choice. Vast staat dat het tentamen bestond uit 15 extended matching-vragen. Het antwoordblad geeft ruimte voor het invullen van 35 vragen. Vast staat verder dat appellante op het door haar ingevulde en ondertekende antwoordformulier bij vraag 15 geen antwoorden heeft ingevuld en bij vraag 16 wel.

Volgens vaste rechtspraak van het College is de beoordeling van een tentamen een bevoegdheid die uitsluitend toekomt aan de door de examencommissie voor het desbetreffende tentamen aangewezen examiner(en). Het door verweerder gehanteerde uitgangspunt “schrappkaart is schrapkaart” richt zich dan ook in de eerste plaats tot de examiner. Het standpunt van verweerder dat een ingeleverde schrapkaart niet meer gewijzigd mag worden, is dan ook juist.

Ook juist is het standpunt van verweerder, dat het achteraf wijzigen van de schrapkaart, door wie dan ook, aangemerkt moet worden als fraude. Dat volgt uit artikel 4.7.14 van de R&R.

Het verzoek van appellante heeft echter geen betrekking op het na inleveren van de schrapkaart aanbrengen van wijzigingen daarop. Met het verzoek wil appellante bereiken dat de door haar bij vraag 16 gegeven antwoorden in de beoordeling van het tentamen te betrekken als de antwoorden die aangekruist hadden moeten worden bij vraag 15.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is er aanleiding om er van uit te gaan dat hier sprake is van een kennelijke verschrijving. Vaststaat dat het tentamen-onderdeel “extended matching” bestond uit 15 vragen en dat appellante op de schrapkaart bij vraag 15 geen antwoorden heeft aangekruist en bij vraag 16 wel. Vraag 16 bestaat echter niet. Appellante heeft de antwoorden die zij heeft willen geven op vraag 15 abusievelijk ingevuld in de regel behorende bij vraag 16, en heeft de regel van vraag 15 open gelaten. Die vergissing is in eerste instantie niet zo zeer door appellante opgemerkt, maar reeds bij de verwerking van de schrapkaarten door de administratie. De blokcoördinator heeft appellante toen gesuggereerd om verweerder te verzoeken de beoordeling te laten aanpassen. Dit

Uitspraak
18-298
Blad 4/5

ten onrechte. Zoals hiervoor is overwogen, is de beoordeling van een tentamen de uitsluitende bevoegdheid van de aangewezen examinatoren. De waardering van de gegeven antwoorden, waaronder ook moet worden begrepen of het door appellante bij vraag 16 invullen van de antwoorden op vraag 15 daadwerkelijk berust op een kennelijke verschrijving, maakt deel uit van de beoordeling. Dit betekent dat het besluit door verweerder onbevoegdlijk is genomen en alleen al hierom voor vernietiging in aanmerking komt.

Dit betekent dat de voor deze onderwijseenheid aangewezen examinator een besluit moet nemen op het verzoek van appellante om herbeoordeling van het tentamen. In dat kader dient de examinator ook te beoordelen of sprake is geweest van een kennelijke verschrijving. Het College hecht eraan om in dit verband nog het volgende op te merken.

Conclusie

Het beroep is gegrond en het besluit wordt vernietigd. Verweerder dient ervoor zorg te dragen dat de voor de onderwijseenheid aangewezen examinator beslist op het verzoek van appellante, met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen en het resultaat binnen twee weken na verzending van deze uitspraak aan appellante bekendmaakt.

6 – De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van 20 november 2018;
- III. bepaalt dat verweerder ervoor zorg draagt dat de voor de onderwijseenheid aangewezen examinator beslist op het verzoek van appellante, met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen en het resultaat binnen twee weken na verzending van deze uitspraak aan appellante bekendmaakt.

Uitspraak
18-298
Blad 5/5

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon, (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, mr. G. Boogaard, L.N. Kluinhaar LLB en M. Klink (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

O. van Loon,
voorzitter

I.L. Schretlen,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: